

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010401
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720010401.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiáša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.05.2021, v trestnej veci proti obžalovanému A. T. a spol. pre zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona /ďalej len Tr.zák./ a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/41/2020 zo dňa 29.09.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad rozhodol o obžalobe podanej okresným prokurátorom proti A. T. a O. D. tak, že podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ obžalovaného A. T., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom S., Š.X. XXX/XX, oslobodil spod obžaloby Okresného prokurátora Poprad č. k. 2 Pv 61/20/7706 zo dňa 09.06.2020, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pre skutok spáchaný tak, že

- po vzájomnej dohode s obžalovaným O. D. spoločným konaním v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste si zadovážili od doposiaľ nestotožnenej osoby igelitový sáčok s 2 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom morfológicky zhodného kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 1,35 g (balené po 0,70 g a 0,65 g) s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 27 bežných jednotlivých dávok drogy, ďalej plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom priesvitného kryštálu o celkovej hmotnosti 0,90 g s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 18 bežných jednotlivých dávok drogy, ďalej papierovú skladačku ružovej farby s obsahom kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,12 g s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 2 bežné jednotlivé dávky drogy, ďalej plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,21 g s priemerným 80,0 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 4 bežné jednotlivé dávky drogy, ďalej plastovú skúmavku s časťou injekčnej striekačky s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,03 g s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, a tieto následne prechovávali v osobnom motorovom vozidle zn. Audi A8, EČV: Z.-XXXDU až do 20.20 hod. dňa 30.01.2020, kým neboli zastavení políciou na 314,7 km diaľnice D1 v smere do Popradu,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Zároveň tým istým rozsudkom uznal obžalovaného O. D., nar. XX.XX.XXXX v D., trvalo bytom Z., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Prešov, vinným zo zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste si zadovážil od doposiaľ nestotožnenej osoby igelitový sáčok s 2 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom morfológicky zhodného kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 1,35 g (balené po 0,70 g a 0,65 g) s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 27 bežných jednotlivých dávok drogy, ďalej plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom priesvitného kryštálu o celkovej hmotnosti 0,90 g s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 18 bežných jednotlivých dávok drogy, ďalej papierovú skladačku ružovej farby s obsahom kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,12 g s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 2 bežné jednotlivé dávky drogy, ďalej plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,21 g s priemerným 80,0 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 4 bežné jednotlivé dávky drogy, ďalej plastovú skúmavku s časťou injekčnej striekačky s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,03 g s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, a tieto následne prechovával v osobnom motorovom vozidle zn. Audi A8, EČV: Z.-XXXDU až do 20.20 hod. dňa 30.01.2020, kým nebol zastavený políciou na 314,7 km diaľnice D1 v smere do Popradu.

Za to mu uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku, ktorým bol obžalovaný T. oslobodený spod obžaloby, podal ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, okresný prokurátor odvolanie. Podľa odvolateľa sa okresný súd nedostatočne vysporiadal s vykonanými dôkazmi, pričom poukazoval na to, že pokiaľ obžalovaný T. pri svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že obvinený D.Á. pred odchodom z Trenčína sa šiel najesť do obchodného domu a za ten čas ho obžalovaný T. čakal v aute, v ktorom skúšal zakúpenú autodiagnostiku, po tom čo sa obvinený D. vrátil k autu približne po 45 až 50 minútach, si obžalovaný T.Š. hneď na ňom všimol divné správanie, ktoré sa prejavovalo tým, že začal mať zvláštnu mimiku tváre, špúlil pery ako žena, jeho jazdu s autom označil za nebezpečnú, pretože opakovane vychádzal do protismeru a tiež mu bolo podozrivé, že cestou z Trenčína si mal pomýliť cestu a vyšiel na nejakú panelovú cestu, tak v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní obžalovaný T. k tomuto už nič neuviedol, nespomenul žiadne zvláštne správanie obvineného D. a nebezpečnú jazdu s vozidlom vysvetlil tak, že to bolo asi preto, že obvinenému D. ešte v Trenčíne vytýkal jeho zdržanie v obchodnom dome, kam sa šiel najesť. V uvedenom videl odvolateľ podstatný rozpor a vytýkal okresnému súdu, že napriek prečítaniu zápisnice o výpovedi z prípravného konania nijakým spôsobom tento rozpor nevysvetlil. Okrem toho odvolateľ vytkol okresnému súdu, že sa správne nevysporiadal s množstvom omamných a psychotropných látok, ktoré bolo v tomto konaní zaistené, pričom skutočnosť, že zo zaisteného množstva by bolo možné súhrne pripraviť najmenej 52 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, svedčí o tom, že takéto množstvo drogy nemal obvinený D. pre svoju vlastnú potrebu, ale s najväčšou pravdepodobnosťou bolo určené minimálne ďalšej jednej osobe. Odkázal aj na znalecký posudok A.. P. S. z odvetvia toxikológie, ktorým bolo zistené, že vo vzorkách krvi odobratých T. U. D. bola zistená prítomnosť amfetamínu a metamfetamínu, pričom u obžalovaného T. v koncentrácii amfetamínu v hodnote 32,32 ng/ml a metamfetamínu v hodnote 361,85 ng/ml, čo v porovnaní s výsledkami obvineného D., ktorý mal v krvi koncentráciu metamfetamínu na úrovni 155,34 ng/ml, je viac ako dvakrát vyššia koncentrácia tejto psychotropnej látky. Táto vyššia koncentrácia metamfetamínu mohla byť podľa odvolateľa spôsobená aj rozdielnym spôsobom aplikovania tejto látky do tela u obžalovaných, keď podľa výpovede obžalovaného T. tento preferuje aplikovanie šnupaním, čo má podstatne vyšší účinok a pritom klamlivo vypovedal, že konzumentom pervitínu bol v minulosti a približne rok už ním nie je. Vzhľadom na rovnaký druh drogy, ktorý bol v ich tele zistený a rovnako aj vzhľadom na vysokú koncentráciu tejto látky najmä v krvi obžalovaného T., je podľa odvolateľa možné vyvodiť taký záver, že obaja obžalovaní pred zadržaním si

mohli vo svojej vzájomnej prítomnosti aplikovať túto psychotropnú látku spoločne. Okresný prokurátor potom hodnotil výpoveď obvineného D., ktorý sa na hlavnom pojednávaní priznal ku skutku a v časti skutku spolupáchateľstva s obžalovaným T. nevypovedal, ako formu falošnej kriminálnej lojality vo vzťahu k obžalovanému T. s ktorým má mať dlhoročný, priateľský vzťah. Odvolateľ ešte dodal, že obžalovaný T. opakovane uvádzal vo svojich výpovediach, aký má blízky vzťah k autám a ako sa tešil zo zakúpenej autodiagnostiky, a preto, podľa názoru odvolateľa, vyznieva neuveriteľne jeho tvrdenie, že nemal vedomosť o tom, čo sa nachádza v úložných priestoroch jeho motorového vozidla, v ktorých sa našli zaistené drogy a pritom odkladacia schránka pred spolujazdcom a stredová opierka medzi prednými sedadlami sú z hľadiska praktickosti najčastejšie využívané priestory v aute, do ktorých vodič prípadne spolujazdec častokrát nahliada aj počas jednej jazdy. Odvolateľ ešte dodal, že obžalovaný T. je podľa neho človekom, ktorý nepovažuje auto len ako prostriedok, ktorý slúži jeho účelom, ale aj ako vec vyššej hodnoty, ktorej vynakladá väčšiu pozornosť, a preto to oprávnené vzbudzuje pochybnosti o pravdivosti vyjadrení tohto obžalovaného k nepoznaniu obsahu týchto úložných priestorov a tiež, že toto podozrenie umocňuje aj tá skutočnosť, že obžalovaný T. napriek tomu, že registroval podozrivé správanie obvineného D. po príchode k autu v Trenčíne, po tom, čo sa bol najesť a súčasne vedel, že obvinený D. má blízky vzťah k drogám, ktoré, dokonca vedel, kde si má zabezpečovať a komu ich má ďalej dodávať, nepovažoval za potrebné skúmať či obvinený D. si nepriniesol tieto drogy aj do jeho auta, príp. či jeho prítomnosť mu v budúcnosti nemôže spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania. V podstate na základe uvedeného potom odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby v potrebnom rozsahu znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané príhľadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a nezistiac chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Oslobodzujúci výrok v prípade obžalovaného T. okresný súd po odkaze na vykonané dôkazy oprel o hodnotiaci záver, že u menovaného nemal jednoznačne a bez najmenších pochybností preukázané, že skutok spáchal tento obžalovaný a že síce bolo znaleckým posudkom dokázané, že obžalovaný užíval pervitín, no skúmaním zaisteného materiálu v motorovom vozidle a pri osobnej prehliadke obvineného D. nebolo preukázané, že veci nájdené v jeho motorovom vozidle patria obžalovanému T., čo podľa okresného súdu potvrdzuje aj znalecký posudok KEÚ PZ Košice, výpovede obžalovaného T., výpoveď obvineného D., a tak nie je možné vylúčiť umiestnenie drogy do opierky medzi sedačkami, ani do červenej krabičky v prednom odkladacom priestore na strane spolujazdca buď samotným obvineným D. v čase, keď obžalovaný T. sa nachádzal, i keď na krátky čas, mimo vozidla za Žilinou a v Ružomberku, alebo umiestnenie inou osobou, najmenej do priestoru opierky medzi sedačkami, keď motorové vozidlo používali aj ďalšie osoby. Okresný súd poukázal aj na to, že obvinený D. tvrdil, že zakúpil si dva sáčky v Trenčíne, ktoré uložil do koženej tašky a ktoré pri prehliadke boli nájdené, no nehovoril o drogách, ktoré mal umiestnené vo vrecku nohavíc a taktiež nič neuvádzal v súvislosti so svojou cestou mimo miesta bydliska, keď na dohodnuté miesto za obcou Hybe prišiel k obžalovanému T. cez Čertovicu a podľa vyjadrení obžalovaného T. sa tento mal S. v nejakom autoservise v Brezne s osobou. Podľa okresného súdu nie je vylúčené, že sa stretávali aj za účelom užívania a odovzdávania drog, keď v krvi obžalovaného bola nájdená stopa po pervitíne, no pokiaľ u obžalovaného T. bola nájdená v krvi stopa po pervitíne, tak ešte nejde o dôkaz o jeho vzťahu k drogám, ktoré sú predmetom tohto konania a ktoré sú uvedené v skutku.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti trestného konania pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal. V súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., súd prvého stupňa v odôvodnení stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a stručne uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Hodnotenie zákonne vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, podľa názoru odvolacieho súdu, predstavuje hodnotenie vykonané logickým postupom v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a ako také mu nemožno nič zásadne vytknúť. Odvolací súd pritom nezávisle od súdu prvého stupňa dospel v podstate k obdobným záverom.

Možno pripomenúť, že obžalovaný T. počas celého trestného konania svoju vinu popieral a teda aj na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, dodajúc, že obžalovaný D. je jeho najlepší kamarát, robil mu šoféra, pomáhal mu, keď ho o to požiadal, a to najmä v súvislosti s tým, že mal uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlo. V tomto prípade potreboval ísť do Trenčína, kde si chcel zakúpiť diagnostiku na svoje vozidlo. Dohodol sa s D., že sa stretnú pri Hybe na salaši Červený Kút. Jeho auto riadila na uvedené miesto jeho známa P. J., ktorá mala cestu do Liptovského Mikuláša a išla tam s dcérou a z uvedeného miesta na tom salaši D. riadil vozidlo do Trenčína a späť. Po ceste sa zastavili raz zakúpiť vodu, druhýkrát, keď mu svietila kontrolka na prístrojovej doske a tak pred Trenčínom už telefonoval osobe, s ktorou mal dohodnuté stretnutie a keď prišli na miesto, D. ho zostal čakať vo vozidle, pričom on bol z vozidla preč asi 10 minút, kde si prevzal diagnostiku.

Uvedenú obhajobu potvrdzuje tak výpoveď svedkyne P. J., ako aj obvineného D.. Nebolo dokázané, že by počas tejto cesty obžalovaný T. konal tak, ako sa mu obžalobou kladie za vinu.

Podľa obhajoby obžalovaného, v Trenčíne sa zastavili, pretože D. sa chcel najesť a vtedy on zostal vo vozidle a hral sa s diagnostikou napojenou na auto. Nevšimol si, či D. zobral so sebou tašku. Obžalovaný dodal, že bol na D. nahnevaný za to, že tento bol vtedy mimo vozidla 40 minút.

Obžalovaný v rámci svojej obhajoby tvrdil, že pri návrate sa zastavili v Ružomberku na čerpacej stanici, D. zostal vo vozidle a on išiel zakúpiť hod-dog a vodu. Pokračovali smerom do Popradu, no už pred tunelom pri Svite ich zastavili policajti, ktorí pri jeho osobnej prehliadke u neho nič nenašli, no v jeho vozidle niečo našli, čo sa ale dozvedel až z písomností, ktoré mu boli doručené. Prehliadku vozidla pritom nesledoval, lebo mu bola zima, a tak sedel v policajnom aute. Ostatné veci a informácie pozná len zo štúdia spisu.

Ani výpoveď obžalovaného, ani výpoveď obvineného D., nevylučujú, že pri návrate do vozidla mal obvinený D. drogy jednak vo svojom vrecku /ktoré prvotne zamlčal/ a vo svojej taške /ku ktorých držbe sa prvotne priznal/ a tak nie je vylúčená ani jeho skutočná vedomosť o drogách nájdených v ďalších priestoroch vozidla. Totiž pri následnom návrate vozidlom posádka zastavila, pričom obžalovaný T. vozidlo opustil a tak mal obvinený D. dostatok času drogy ukryť aj mimo svoju tašku. Najväčšie množstvo drogy bolo nájdené práve v jeho taške. Ako užívateľ pervitínu, ktorý, ako tvrdil, mal len pre svoju potrebu, a teda zjavne nemal ochotu sa deliť, mohol pred obžalovaným T. predstierať, v prípade, ak by ho vzhľadom na jeho zvláštne správanie /na ktoré poukazuje prokurátor/ obžalovaný sám ako užívateľ drogy a zároveň ako jeho kamarát a majiteľ vozidla, vyzval, aby mu svoju tašku ukázal, keď bol v Trenčíne tak dlho mimo vozidlo a vnímal jeho jazdu ako nebezpečnú, či v taške nemá drogy.

Logicky nie je vylúčená ani skutočnosť, že pokiaľ obžalovaný T. mal zákaz činnosti, mohli, ako tvrdil, jeho motorové vozidlo používať aj ďalšie osoby, pričom okrem D. mu robila šoféra aj P. J. a jeho brat B.K. T..

Samozrejme, vzhľadom na osobný vzťah obžalovaného T. a obvineného D. nie je vylúčené, že obvinený D. by vypovedal účelovo v prospech obžalovaného ako svojho najlepšieho kamaráta. Pre záver, že by iné hodnotenie výpovede obvineného D. neprichádzalo do úvahy, by ale bol nutný dostatočne intenzívny dôkaz, ktorý by obžalovaného usvedčoval z vedomosti o prítomnosti čo i len časti zo zaistenej drogy vo vozidle. Takýto dôkaz ale zistený nebol. Naproti tomu, znaleckým posudkom bolo nepochybne preukázané, že obvinený D. o prítomnosti drog vo vozidle vedel. Individuálne a jednoznačne stotožnený so žiadnou z nájdených drog ale obžalovaný A. T. nebol.

Obžalovaný môže voľiť obsah svojej obhajoby, no je na dokazovaní, aby bol z účelovosti obhajoby usvedčený. Pokiaľ je usvedčený len v skutočnostiach, ktoré vo vzťahu k obžalobe ho usvedčujú stále len tak, že pripúšťajú aj záver o nevine vo vzťahu k predmetnému skutku, obžaloba nie je úspešná. To platí aj o zistení, že bol zadržaný s obsahom aktívnych látok pervitínu v krvi oproti jeho obhajobe, že už dlhší čas pervitín nepožil, či o skutočnostiach, keď popisoval svoje kontakty s osobami v súvislosti s drogami. Nakoniec, ako užívateľ drog nie je vylúčené, že disponuje takými kontaktami, no pokiaľ je súd

viazaný len skutkom, z ktorého bol A. T. obžalovaný, takéto informácie neznamenali jednoznačný záver o vine menovaného za spáchanie predmetného trestného činu.

Aj keď tak nečinil počas celého trvania trestného konania, obvinený D. vinu priznal. V čase odvolacieho konania bol už v tejto trestnej veci právoplatne odsúdený. Potvrdoval obhajobu obžalovaného, že riadil do Trenčína auto, lebo T. si potreboval zakúpiť diagnostiku na svoje motorové vozidlo, pričom jeho priviezol kamarát, v Trenčíne si T. zakúpil diagnostiku, pričom D. vtedy sedel v aute. Obžalovaný D. pri rozhodovaní o návrhu na vzatie do väzby poprel pravdivosť vznesenia obvinenia, po vznesení obvinenia odmietol vypovedať. Vypovedal ale dňa 22.05.2020, kedy uviedol, že v čase, keď bol v Trenčíne si zakúpiť jedlo, tak náhodne stretol jedného známeho z Bratislavy, ktorý je Albáncom a tento mu ponúkol pervitín. Vtedy si zakúpil za 60,- eur dva malé igelitové sáčky a tieto odložil do čiernej kabely. Obžalovanému T. nepovedal nič o zakúpení drogy, nakoľko to zakúpil iba pre vlastnú potrebu. Až v tejto výpovedi priznal, že zbytok pervitínu mal aj vo vrecku v nohaviciach, ale tento pervitín mal vo vrecku už dlhšiu dobu. Vo svojej výpovedi tiež uviedol, že pokiaľ boli nájdené drogy na iných miestach vozidla, tak to neboli jeho. S obžalovaným T. sa počas cesty tam a späť vôbec nerozprávali o drogách, pričom keď on, teda D., si drogy do kabely dával, tak to bolo v čase, keď sa bol najesť v Trenčíne, vtedy si zakúpil drogy, tieto odložil do kabely a po návrate do vozidla kabelu odložil na zadné sedadlo. D. potvrdil, že takto pre T. viackrát jazdil, pričom v minulosti boli vo vozidle, ktoré riadil pre T., aj iné osoby a stalo sa aj to, že v minulosti toto auto riadili aj iné osoby. Keďže sa podrobil odberu krvi a bolo zistené, že predtým užíval nejaké drogy, tak uviedol, že drogy užil asi deň predtým, než sa podrobil odberu krvi.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ, zo skúmania biologického materiálu ľudského pôvodu zaisteného na jednotlivých baleniach drogy, bolo zistené, že ster z vrecúška označeného číslom 2 a zo skúmavky označenej číslom 5 sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky označenej O. D. a tak pôvodcom biologického materiálu zaisteného z predmetov č. 4 a 5 bola osoba označená O. D.. Z biologického materiálu označeného č. 4 bol vykonaný ster z ďalšieho vrecka bola zistená prítomnosť zmiešaného biologického materiálu, pochádzajúceho od dvoch rôznych osôb, pričom osoba, od ktorej bola zaistená porovnávacia vzorka označená O. D., spadala svojim DNA profilom do DNA profilu tejto zmiešanej biologickkej stopy a z toho dôvodu nie je možné vylúčiť osobu, od ktorej bola zaistená porovnávacia vzorka označená O. D. ako pôvodcu majoritnej časti biologického materiálu v tejto zmiešanej stope. Minoritná zložka v tejto stope nie je vhodná na ďalšiu interpretáciu. Skúmaním steru z krabičky bola zistená zmiešaná biologická stopa viacerých osôb a získaný DNA profil nebol vhodný na ďalšie porovnanie, pričom stery z vrecúška a z ďalších predmetov neboli úspešné.

Pokiaľ podľa znaleckého posudku A.. P. S. z odvetvia toxikológie vyplynulo, že z vyšetrenia krvi oboch obvinených bola zistená prítomnosť v ich krvi dokonca v presne špecifikovaných množstvách a jeden druh drogy, a to metamfetamínu - pervitínu a jeho metabolitu amfetamínu, ktoré sú zaradené do jednej skupiny psychotropných látok, takýto záver je súladný so zisteniami znalkyne A.. I. D. z odvetvia psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatrie), že u oboch išlo o zneužívanie iných psychostimulancií (pervitín - metafetamín), že obvinený D. užíval uvedené látky fajčením za účelom navodenia celkovej stimulácie organizmu a že obžalovaný T. užíval túto látku šnupaním za účelom navodenia celkovej stimulácie organizmu, pričom obžalovaný nie je závislý na návykových látkach. Na druhej strane v priebehu trestného konania nebolo presne špecifikované, kedy obžalovaný uvedenú drogu požil, aby mu v čase vyšetrenia bola zistená taká hladina v krvi.

Odkladacia skrinka na strane spolujazdca, či odkladací priestor medzi prednými sedadlami v laktovej opierke v časti pri vodičovi, či predmety nachádzajúce sa na zemi za sedadlom spolujazdca, boli síce spolujazdcovi /v danom prípade obžalovanému T./ fyzicky dostupné už pri jednoduchom úkone spojenom so snahou zistiť, čo sa na týchto miestach nachádza, no dokazovaním nebolo potvrdené, že by ich obsah preskúmaval. To, že má rád osobné motorové vozidlá a špeciálne svoje vozidlo, jeho vinu za spáchanie predmetnej trestnej činnosti ešte nepotvrzuje, ani ako samostatná skutočnosť, ani v súvislosti s inými skutočnosťami zistenými dokazovaním. Možno už len dodať, že niet dôvodu pre záver, že by mal voľný prístup do pravého vrecka nohavíc obžalovaného D., kde bola nájdená plastová nádobka s obsahom malého množstva bielej kryštalickej látky, pervitínu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania zostalo len v polohe domnienky na strane prokurátora, že pokiaľ zo zaisteného množstva by bolo možné súhrne pripraviť najmenej 52 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku, takéto množstvo drogy nemohol mať obvinený D. len pre svoju

vlastnú potrebu ale s najväčšou pravdepodobnosťou bolo určené minimálne ďalšej osobe. Je to síce vysoko pravdepodobné, ale nijako to nepotvrzuje, že by uvedené množstvo drogy bolo určené aj práve pre obžalovaného T., hoci aj tento je užívateľom pervitínu dokonca do tej miery, že pod jeho vplyvom bol aj v čase svojho zaistenia. Nebolo preukázané, že obžalovaný T. práve v časovom období od okamihu nadobudnutia prevážaného a zaisteného pervitínu do svojho zadržania si s obvineným D. vo svojej vzájomnej prítomnosti aplikovali pervitín. Nie je vylúčené, že, ako to vlastne tvrdil obvinený D., k požitiu pervitínu menovanými došlo mimo žalovaného skutku. Aj uvedený nepriamy dôkaz v spojení s absenciou jednoznačného ustálenia doby požitia pervitínu obžalovaným T. pripúšťa teda možnosť nevinu obžalovaného T. za žalovaný skutok.

Obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina mu musí byť dokázaná, a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obvineného (zásada in dubio pro reo). Vina obvineného musí byť preukázaná. O nepriame dôkazy môže súd opierať výrok o vine len za predpokladu, že tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí preto jeden nepriamy dôkaz) vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazujú všetky skutočnosti, ktoré vo svojom súhrne preukazujú naplnenie všetkých znakov (vrátane konania) skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Pri uplatnení zásady „in dubio pro reo“ je v súlade s touto sporné okolnosti vyhodnocovať v prospech páchatel'a. Treba pritom poukázať aj na to, že v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. nemôže odvolací súd nariadiť prvostupňovému súdu, ako má hodnotiť ten ktorý dôkaz, teda aj výpoveď poškodenej, pokiaľ išlo o jej obsah a to, čo z jej obsahu súd vyvodzuje.

Pri hodnotení dôkazu sa vychádza z celej výpovede svedka alebo obvineného, z rozsahu a závažnosti prípadných rozdielov vo výpovediach, aj z vysvetlení, prečo k týmto odlišnostiam došlo. Treba vziať do úvahy aj kvalitu a presvedčivosť ostatných dôkazov. Len po takomto postupe možno dospieť k správnejmu záveru o vierohodnosti alebo nevierohodnosti dôkazu. /Rozsudok NS SR sp. zn. 6To/34/1997 zo dňa 01.03.2001/

Nemožno opomenúť absenciu jednoznačných stôp nasvedčujúcich tomu, že aj obžalovaný A. T. vedel o prítomnosti niektorej z neskoršie nájdených drog v jeho aute. Obvinený O. D. pri svojom priznaní poprel, že by o tom, že v aute obžalovaného prenáša drogy, obžalovanému A. T. povedal a potvrdil, že ani tento obžalovaný mu o preprave drog nevravel. Obvinený mal možnosť nepozorovane umiestniť do tohto vozidla aj drogy, ku ktorých držbe a vedomosti sa nepriznal, pričom ani objektívne skúmanie biologických stôp na baleniach drogy neprinieslo pozitívnu a nepochybnú identifikáciu obžalovaného, s ktorou by bolo možné nepochybné spojiť, že o prítomnosti drog vedel až v intenzite úmyslu. Pokiaľ išlo o jeho auto a pokiaľ drogy boli umiestnené aj v jeho pohodlnom dosahu z miesta spolujazdca, to síce nasvedčuje možnosti, že o ich prítomnosti vedieť mal a mohol, nepotvrzuje to ale, že o nich vedel. Navyše nebolo preukázané, že by drogy boli umiestnené na zjavne pre neho viditeľnom mieste vo vozidle. Treba dodať, že v tomto prípade je obžalovaný obvineným zo skutku, ktorý sa viaže výlučne na predmetné prechovávanie a predmetnú prepravu drogy, pričom súd je viazaný zásadou totožnosti skutku, ktorá vylučuje, aby rozhodoval o inom skutku, než pre ktorý sa proti obžalovanému vedie trestné konanie.

Dôkazná núdza, ktorá z vykonaného dokazovania plynie, tak vedie k záveru, že nebolo preukázané, že aj obžalovaný A. T. spáchal skutok, ktorý popisoval okresný prokurátor v podanej obžalobe. Priame dôkazy o vine obžalovaného zistené neboli. Dôkazy predložené prokurátorom, z ktorých v prípravnom konaní vyplývalo dôvodné podozrenie, že aj obžalovaný A. T. spáchal predmetný trestný čin, neboli postačujúce pre uznanie viny tohto obžalovaného v konaní pred súdom.

Odvolací súd tak považuje za potrebné v tejto súvislosti zhrnúť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym zásadným procesným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Rovnako odvolací súd považuje za potrebné konštatovať, že po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného A. T. by bol založený na nepresvedčivých dôkazoch, že skutok spáchal aj tento obžalovaný. Aj odvolací súd dospel k záveru, že neboli odstránené pochybnosti o vine obžalovaného A. T., pretože jeho vina nebola preukázaná ani súborom priamych, ani nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili nepretržitú a súvislú

sústavu dôkazov a z nich plynúcich skutočností, ktorá by bez akýchkoľvek pochybností dovoľovala vysloviť záver o vine tohto obžalovaného. Z uvedených dôvodov odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa správnym procesným postupom v rámci predložených dôkazov dospel k odôvodnenému a zákonnému výroku, ktorým obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodil.

Nakoľko odvolací súd ani v postupe súdu prvého stupňa nezistil žiadne dôvody pre to, aby odvolaniu okresného prokurátora vyhovel, podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.